

Besidka

SUPPLEMENT TO "PŘÍTEL LIDU."

ZÁBAVNÁ PŘÍLOHA PŘ

Číslo 4

Wilber, Neb., dne 19. prosince 1901.

Autorisovaný
překlad
prof. Frant. Fajouna.

Bosenský drak.

„Ty's mne očekávala, Mejro!“ promluvil jinoch patře na tvář dívčinnu, polou zastřenou.

„Věděla jsem, že přijdeš, neb mne srdce konejšilo, že bys nemohl tudy projít, a u Mejry se nezastaviti.“

„Právem's tušila, krásný můj kvítečku! Táhna do války, jejíž konce aniž výsledek nelze předvídati, musil jsem ještě jednou tebe viděti, abys mi řekla: Jdi s Bohem, miláčku!“

„Jdi s Bohem a zdrav se navrať! Necht' tě Alah sprovází na cestách tvých a chrání tě v boji o každého nebezpečství!“

„Bah' dá, že se zase zdrav navrátím. A pak, Mejro, ať nám zasvitne nová, slastná doba, kdy spojení užívání budeme nejkrásnějšího blaha na tomto světě.“

„Ale můj otec?“

„Vím, že na mne nevráží, ale v této válce naskytne se příležitost, že se spřátelíme. Z lásky k tobě učiním vše, neb bez tebe není pro mne ani žití ani blaha!“

„O nemluv tak ke mně na rozchodu!“ vece dívka pohnutě i dotkla se bílou svou ručkou ramena Huscinova.

„Nech mne jen mluvit,“ odvětil Huscin ohnivě, pojav ruku Mejřinu, „tys slast' duše mé!“ I přivínil k sobě dívku.

Jurka mimovolně pokročila o krok dále a odvrátila tvář svou od milence, jichž polohlasitý hovor přesešel nyní v něžné šepotání smíšené s vřelými povzdechy a horoucími pohledy. Dobře do noci trvalo toto sladké mlkání.

Okouzující svit měsíce, tlukot slavíka, pěvce lásky, i vání svěvolného větříku ukořobaly milence v sladké snění a city, že těžko jim bylo z toho se vybrati.

„Je čas, abychom se rozloučili!“ vzpomatoval se posléze Huscin. „Buď s Bohem, milená, mysl na mne!“ Po těch slovech vyňal z pasu zlatý amulet, zavěšený na černých ženských vlasech. „Zdal'

zahynu, vezmi toto ode mne na paměť let od mé matky.“ I zavěsil její políbení vtiskl na křišťalové čelo.

Mejře kanuly slzy s tváře, mluvila tise lkajíc, „kvítí uvadn'

OMAHA SANITARIUM.

Moderně zařízený
český léčební ústav.

558 N. 27th Ave., Omaha, Neb.

Dr. KAREL H. BREUER, řídící lékař.

bohatýrskou Bosňáčkou, nadšeně. Když jízdla ukončila bojovné řady bylo lze něčeho více rozeznati, ma se četa ubírala i zvolala:

„Šťastnou cestu, mileny! Vstřípte svou česť!“